

SVĚTLO

TÝDENÍK MATICE CYRILOMETODĚJSKÉ

41. ČÍSLO / XXVII. ROČNÍK

14 Kč • 0,76 €

13. ŘÍJNA 2019

Z obsahu:

**O Skutcích apoštolů -
„plný Ducha Svatého“**

Katecheze papeže
Františka při generální
audienci 25. září 2019 na
náměstí Sv. Petra v Římě
- strana 2 -

**Svatá Magdaléna
z Nagasaki**
Libor Rösner
- strana 4 -

**Cvilín - za Pannou Marií
Sedmibolestnou**
Petr Bobek
- strana 5 -

**Skrze Marii k Ježíšovi -
pompejská novéna**
Zpracovala Aleksandra
Jędrzejczak
- strana 8 -

**Zahájen proces blahořečení
P. Adolfa Kajpra SJ**
- strana 9 -

**Vzpomínka na návštěvu
papeže Benedikta XVI.
v ČR před deseti lety**
- strana 11 -

Život s Bohem (2)
Raoul Plus SJ
- strana 12 -

Zahájen proces blahořečení P. Adolfa Kajpra SJ (str. 9)

Svatá Magdaléna z Nagasaki

V čísle 38 se v článku o skupině japonských mučedníků seskupených kolem sv. Vavřince Ruize avizovalo, že se k nim v osobě sv. Magdalény z Nagasaki ještě vrátíme. Tak také činíme. Kvůli smrti pro Krista v Zemi vycházejícího slunce nyní tato spravedlivá sama jako slunce září u Krista v nebeském království.

長崎のマグダレナ – tak vypadá japonský přepis jména pozdější mučednice, jež se narodila v roce 1611 v Nišizace u Nagasaki do křesťanské rodiny. Už jako hodně malá ztratila rodiče a bratry, kteří přišli o život při jedné z vln pronásledování křesťanů. Malou dívku k sobě vzali rodinní přátelé, dali jí vychováni i základy víry.

Někdy v roce 1624 se Magdaléna setkala se dvěma augustiniánskými mnichy – P. Františkem od Ježíše a P. Vincentem od sv. Antonína. Pod jejich vedením se nadchla pro augustiniánskou spiritualitu a požádala o vstup do III. řádu. Byla přijata. Slíbila též doživotní panenství.

Oba otcové měli na krásnou a horlivou dívku mimořádný vliv, prohloubili její víru i znalosti teologie. Velmi inteligentní mladá křesťanka vstřebávala i složitější pravdy víry s lehkostí padajícího květu sakury, a jelikož plynně ovládla latinu, španělštinu a portugalštinu, pomáhala misionářům při katechezích jako tlumočnice.

Sama pak též byla oporou komunitě křesťanů, kteří se v roce 1629 ukryli v horách poblíž Nagasaki, aby unikli tvrdým represáliím ze strany japonských úřadů, jež vyznavače Krista stihaly, nutily k apostazi a ty nezlomené v krutých mukách posílaly na věčnost. Dospělým mužům dodávala v atmosféře všudypřítomného strachu tato sotva dospělá dívka odvalu, jejich ženám přinášela útěchu a jejich ratolesti vyučovala katechismu. Pečovala o nemocné i týráním zubožené, kteří mučení nevydrželi, Krista se v nesnesitelných bolestech zřekli, načež byli propuštěni; snažila se je přivést zpět do náruče milujícího a odpouštějícího Otce. Tajně též vzdor nebezpečí číhajícímu na každém kroku navštěvovala evropské obchodníky a prosila je o malou almužnu pro zbídačelé uprchlé ubožáky v horách, kteří neměli co do úst.

Tak se to dělo po tři roky. Léta Páně 1632 byli P. František i P. Vincent dopadeni a po brutálním mučení poprave-

ni. Mučednická smrt obou augustiniánů ještě více prohloubila Magdaléninu lásku ke Kristu a upevnila její odhodlání následovat ho za jakoukoli cenu, následovat vzor rodičů a bratrů. Na takovéto nejzazší následování Krista jí však bylo dáno ještě pár měsíců času. Nevěděla samozřejmě, kolik dní jí zbývá, snažila se však každý z nich naplnit co nejsvědomeji. Pokračovala tudíž ve svém apoštolském úsilí, ba ještě je zintenzivnila.

Pak přišla do styku s dominikánským knězem P. Jordánem od sv. Štěpána, rovněž pozdějším mučedníkem a světcem. Pomáhala mu nejen v jeho misionářském úsilí, ale i v péči o nemocné. Tato výjimečná osobnost na Magdalénu zapůsobila tak silně, že přešla od augustiniánských terciářů k III. řádu sv. Dominika.

V hábitu vyšla v polovině září roku 1634 vstříc pronásledovatelům. Tímto veřejným přihlášením se ke Kristu chtěla přinést výkupnou obět za všechny ty pronásledované a přinucené k odpadu. Do vězení si vzala balíček knih s náboženskou tematikou včetně Písma svatého, aby měla za mřížemi duchovní stravu. A i ve vězení v Nagasaki bylo neuvěřitelné pozorovat, kterak tato mladičká panna dokázala stejně jako dříve při pobytu v horském útočišti posilovat na duchu ostatní, kteří sdíleli její osud, včetně kněží.

Vězňitelé se Magdalénu nejdříve pokoušeli přimět k apostazi po dobrém – přislíbili jí výhodnou partii v podobě bohatého ženicha, vždyť pocházela z přední samurajské rodiny. Odmítla. Když pak Magdaléna opovrhla „třiceti stříbrnými“ za zradu Krista, pohrozili jí mučením. Opět odmítla. Přikročili tedy k činu: vráželi jí pod nehty bambusové trisky, trychtýřem jí vpravili do žaludku velké množství vody, načež jí položili na břicho prkno a ja-

li se po něm skákat s ustavičným vyzíváním, aby si dala říct. Bezvýsledně.

Dne 1. října 1634 proto odvedli nepodajnou mladou křesťanku na popravčí místo na návrší Nišizaka u Nagasaki. Během cesty oznamovala kolemjdoucím, že bude zabita pro svou víru v Krista Ježíše, a vybízela je k přijetí Božího Beránka za svého Pána. „... i stromy pláčou a ryby mají oči plné slz“, zní verše jednoho japonského haiku (tj. specifické japonské poetické formy), které jako ulité padnou na situaci, jež se odehrávala před zraky dojatých Japonců.

Na návrší podrobili vězňitelé Magdalénu mučící metodě zvané tsurushi, jejíž princip spočíval v zavěšení za nohy hlavou do jámy s odpadky a výkaly, přičemž kotníky zatížili kládami, aby toto závaží způsobovalo větší bolest. Odporný zápach, jemuž byla Magdaléna nepřetržitě vystavena, ji dusil a vyvolával v ní pocity dávení. Mučitelé šli v jejím případě ještě dál a zaházeli jí hlavu látkou, aby jí dýchání ztížili.

Třináct dlouhých dní a nocí takto trpěla, třináct dlouhých dní neučinila jediné gesto, jímž by dala najevo, že se vzdává své křesťanské víry, že zapírá Krista. Naopak, opakovala po celou dobu svatá jména, modlila se o sílu k vytrvání a chválila Hospodina.

Dne 15. října se spustil nezvykle silný liják, který vbrzku jámu, nad níž Magdaléna visela, zaplnil vodou. Ta zkrátila její utrpení – Magdaléna se v ní utopila. Katané pak dívčino tělo sňali, spálili je a popel vhodili do moře, aby zamezili uctívání jejich ostatků.

Nikdo však už nezabránil v úctě, kterou japonští katolíci k této heroické mučednici po staletí chovali. Nikdo též nezabránil její beatifikaci 18. února 1981 a kanonizaci 18. října 1987, které vykonal papež Jan Pavel II.

Vzpomínka na návštěvu papeže Benedikta XVI. v ČR před deseti lety

Benedikt XVI. navštívil Českou republiku ve dnech 26. až 28. září 2009. Připomeňme si několika úryvky z papežových promluv tuto mimořádnou událost, která by neměla upadnout v zapomnění.

„Minulé století – a vaše země toho byla svědkem – vidělo padnout nemálo mocných, o nichž se zdálo, že dosáhli výšin takřka závratných. A najednou byla jejich moc pryč. Ti, kdo popírají Boha, a v důsledku toho postrádají úctu k člověku, mají – zdá se – snadný život a dosahují materiálního úspěchu. Stačí však nahlédnout pod povrch a zjistíme, že tito lidé jsou nešťastní a nespokojení. Pouze ten, kdo v srdci uchovává posvátnou „bázeň Boží“, má důvěru i v člověka a dokáže věnovat svůj život vytvoření spravedlivějšího a bratrského světa. Dnes je třeba lidí »věřících« a »věrohodných«, připravených rozšířit do každé oblasti společnosti ty křesťanské zásady a ideály, jimiž se inspiruje jejich jednání. To je svatost, univerzální povolání všech pokřtěných...“

(Homilie při slavení mše svaté ze slavnosti sv. Václava, Stará Boleslav 28. 9. 2009)

* * *

„Byla to opravdová pouť a současně misie v srdci Evropy: pouť, protože Čechy a Morava jsou více než tisíc let zemí víry a svatosti; misie, protože Evropa potřebuje znovu nalézt v Bohu a jeho lásce pevný základ naděje. Nebyla to náhoda, že evangelizátoři těchto národů, Cyril a Metoděj, jsou patrony Evropy spolu se svatým Benediktem. »Láska Kristova je naší silou«: to bylo motto cesty, potvrzení, ze kterého zaznívá jako ozvěna víra tolika hrdinných svědků z dávné i nedávné minulosti; myslím především na minulé století, ale především to má tlumočit jistotu dnešních křesťanů. Ano, naše síla je v lásce ke Kristu! Je to síla, která inspiruje a oživuje ty pravé revoluce, mírumilovné a osvobozující, a která nás podpirá v okamžicích krizí, protože nám dovolu- je povznést se, když nám hrozí, že svoboda namáhavě vydobytá zmaří sebe samu, svou vlastní pravdu.“

„Kristova láska se nejdříve zjevila ve tváři Dítěte. Sotva jsem přijel do Prahy, moje první cesta vedla do kostela Panny Marie Vítězné, kde se uctívá Ježíšek známý jako »Pražské Jezulátko«. Tato soška připomíná tajemství vtěleného Boha, »Boha blízkého«, základ naší naděje. Před »Pražským Jezulátkem« jsem prosil za všechny děti, za rodiče a za budoucnost rodiny. Právě vítězství, které si vyprošujeme od Marie, je vítězství lásky a života v rodině a ve společnosti!“

„Symbolem syntézy pravdy a krásy je nádherná pražská katedrála zasvěcená svatému Vítu, Václavu a Vojtěchovi, kde se slavily nešpory s kněžími, řeholníky, seminaristy a představiteli laiků zapojených ve sdruženích a církevních hnutích. Pro společenství střední a východní Evropy je to obtížná doba: k následkům dlouhé zimy bezbožického totalitarismu se přičítají škodlivé vlivy určitého západního sekularismu a konzumismu. Proto jsem všechny vyzval, aby čerpali novou energii u zmrtvýchvstalého Pána, aby byli evangelijním kvasem ve společnosti a uplatňovali se, jak se to již děje, v charitativních aktivitách a ještě více na poli výchovy a školství.“

„Morava připomíná bezprostředně světce Cyrila a Metoděje, hlasatele evangelia slovanským národům, a tedy nevyčerpatelnou sílu evangelia, které jako řeka ozdravujících vod protéká dějinami i kontinenty a všude přináší život a spásu. Nad portálem brněnské katedrály jsou umístěna Kristova slova: »Poďte ke mně všichni, kdo se lopotíte a jste obtíženi, a já vás občerstvím.« (Mt 11,25) Tato slova znovu zazněla v liturgii minulé neděle a byla ozvěnou věčného hlasu Spasitele, naděje národů včera, dnes a stále. Výmluvným znamením Kristovy vlády, vlády milosti a milosrdenství, je život svatých patronů různých křesťanských národů, jako je prá-

vě svatý Václav, mladý český král z 10. století, který se vyznačoval příkladným křesťanským svěděním a byl zavražděn svým bratrem. Václav dal přednost nebeskému království před žezlem pozemské moci a zůstal navždy zapsán v srdci českého národa jako vzor a ochránce v proměnlivých dějinných událostech. K početné mládeži přítomné na mši k svatému Václavu, která přišla i ze sousedních zemí, obrátil jsem se s výzvou, aby uznali v Kristu svého nejskutečnějšího přítele, který uspokojuje nejhlubší aspirace lidského srdce.“

(Generální audience, Řím 30. 9. 2009)

* * *

„Lásku ke Kristu posilujte modlitbou a nasloucháním jeho slovu; syťte se Kristem v Eucharistii a s jeho milostí buďte tvůrci jednoty a pokoje v každém prostředí. Vaše křesťanská společenství se po dlouhé zimě komunistické diktatury před 20 lety opět začala svobodně vyjadřovat, když váš lid po událostech započatých studentskou demonstrací 17. listopadu 1989 znovu získal svobodu. Jistě jste si však povšimli, že ani dnes není snadné žít a dosvědčovat evangelium. Společnost ještě stále nese rány způsobené ateistickou ideologií a je často okouzlena moderní mentalitou hedonistického konzumismu, který vede k nebezpečné krizi lidských a náboženských hodnot a k rozmachu etického a kulturního relativismu. V tomto kontextu je nutné znovu nasadit všechny složky církve k posílení duchovních a morálních hodnot v životě dnešní společnosti.“

(Homilie při nešporách v katedrále sv. Víta, Praha 26. 9. 2009)

OSOBNOSTI 20. STOLETÍ

JERZY POPIEŁUSZKO • PRAVDOU PROTI TOTALITĚ

Bernard Brien ve spolupráci s Charlesem Wrightem • Z francouzštiny přeložila Veronika Matiašková • Redakce Pavel Kindermann • Předmluva Mons. Michel Santier, biskup diecéze Créteil • Příloha - překlad z polštiny Kateřina Lachmanová

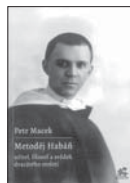
Knihu napsal francouzský kněz, velký ctitel blahoslaveného Jerzyho Popiełuszka a hlavní svědek zázraku, který umožnil otevřít proces svatořečení tohoto mučedníka. Otec Popiełuszko byl opravdu muž Boží, nejen proto, že zemřel jako mučedník. Jako duchovní opora hnutí *Solidarita* se záhy stal trnem oku totalitnímu režimu v Polsku. Byl zavražděn v říjnu roku 1984, ve věku pouhých 37 let. Rozjímání bolestného růžence, která pronesl v Bydgoszczi těsně před svou násilnou smrtí (připomínající osud našeho světce Jana Nepomuckého), odhalují hloubku a ryzost jeho křesťanských postojů, ale též prorocké vnímání znamení doby. Tato rozjímání tvoří *Přílohu* knížky.

Pavel Nebojsa - Doron • Brož., 130x190 mm, 108 stran, 189 Kč

METODĚJ HABÁŇ • UČITEL, FILOSOF A SVĚDEK DVACÁTÉHO STOLETÍ

Petr Macek • Předmluva Dominik kardinál Duka OP • Recenzovali prof. PhDr. Jiří Hanuš, Ph.D.; PhDr. Mgr. Efreim Jindráček OP, Ph.D.; Benedikt Tomáš Mohelník OP, Th.D.; doc. PhDr. Tomáš Petrůček, Ph.D., Th.D.; doc. PhDr. Marek Šmíd, Ph.D.

Metoděj Habáň OP (1899–1984) byl jednou z významných osobností českého dominikánského řádu 20. století. Kniha sleduje jeho životní osudy od vstupu do řádu přes zapojení do dominikánského „intelektuálního apoštolátu“ v meziválečné době

až po zápolení s komunistickým režimem v druhé polovině života. Všimá si jeho působení uvnitř řádu i veřejného, zejména v roli duchovního učitele řady českých dominikánů a univerzitních studentů, a podílu na četných filosofických a teologických diskuzích, které procházely napříč celým jeho životem.

KRYSTAL OP, s.r.o. • Brož., A5, 232 stran, 260 Kč

NEJEN PRO DĚTI

VLK A ŠTÍT • DOBRODRUŽSTVÍ SE SVATÝM PATRIKEM

Sherry Weaver Smithová • Z angličtiny přeložila Hana Matějková • Revize překladu Věra Eliášková • Ilustrace Kateřina Šišperová

Dobrodružný příběh se odehrává v 5. století na ostrově zvaném Irsko, v době, kdy žil svatý Patrik. A právě s ním se setkává jedenáctiletý chlapec Kieran, který se stará o osiřelé vlčí mládě, jemuž hrozí nebezpečí. Kieran zároveň hledá štít, který by byl natolik silný, aby ochránil jeho samého i ty, kdo jsou jeho srdci nejbližší. Najde jej?

Paulínky • Brož., 130x190 mm, 160 stran, 185 Kč

ZDRÁVAS, MARIA

Bruno Ferrero • Z italského přeložil Jan Lachman • Ilustrace Juraj Martiška • Odpovědný redaktor Pavel Mareš

Knížka nabízí text modlitby *Zdrávas, Maria* s krátkými příběhy, které dětem přiblíží jak obsah této krásné modlitby, tak i láskyplnou přítomnost Panny Marie v našich životech. Titul je vhodný pro děti předškolního a mladšího školního věku, ale také třeba jako odlehčené čtení pro majové pobožnosti.

Karmelitánské nakladatelství Váz., křídový papír, 193x155 mm, 48 stran, 169 Kč

Naše prodejna v Olomouci na Dolním náměstí 24 je otevřena také v sobotu v době od 8 do 12 hodin.

Objednávky knih - tel. 587 405 431 • Administrace a inzerce týdeníku Světlo - tel./fax 585 222 803 • Matice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 771 11 Olomouc 1, e-mail: knihy@maticecm.cz • Kompletní nabídku knižní produkce MCM naleznete na internetové adrese www.maticecm.cz

982707-0262/2011

T2

771 11 Olomouc 1

Dolní nám. 24

Matice cyrilometodějská s. r. o.